

ærende og store Punkter har ladet de Tvivl falde, som i øvrigt kunde næres, eller som muligvis kunde være nærede af nogle af os med Hensyn til Hovedpunkter i Forslaget, og i Kraft deraf er det, at Resultatet er blevet, som det vil ses af Betænkningen, at Udvalget har sluttet sig til Forslaget i alle dets Hovedpunkter.

Der var en Indbending af mere formel Art, som blev gjort ved Sagens 1ste Behandling, nemlig den, at Bearbejdelsen af Emnet havde Mangler i formel Henseende, at det var et vanskeligt, ikke let læseligt Arbejde, ikke let at tilegne sig. Jeg tror nu, at et nærmere Bekendtskab til Forslaget vil vise enhver, ligesom det har vist os, at det egentlig ikke er en billig Dom. Det kan være, at der er Dele af Lovforslaget, som ere noget vanskelige ved første Blik, og uden at man er trængt ind i Sagen at tilegne sig, men jeg er for mit Bedkommende kommen til den faste Overbevisning, at det ikke er mere, end hvad Emnet selv nødvendiggør, for det kan engang ikke nytte at stille det op som et Maal eller Ideal, som skulde naas af ethvert Lovforslag, at Stoffet skulde være saa let at tilegne sig som Morstabslæsning, det kan det engang ikke blive. Som et Vidnesbyrd om, hvor teknisk og formelt vellykket Arbejdet er, vil jeg særlig nævne det andet Afsnit om Kunstnerretten, der jo i Kortshed, Skarphed og Klarhed umulig med Høje kan siges at lade noget tilbage at ønske. Men naar denne Klarhed ikke har kunnet træde frem ved det første Afsnit, er det jo, fordi det andet Afsnit i Hovedprincipperne holder sig til det første og ikke har behøvet den udførlige Omtale eller Gentagelse, som var nødvendig i det første Afsnit om Forfatterretten, fordi der skulde det hele redegøres fra hinanden, og der var ikke noget andet Sted at henvise til, hvor man kunde finde de tilbørlige Oplysninger. En anden Sag er det, at vi — og derom foreligger der jo Vidnesbyrd i de Endringsforslag, vi have stillet — have fundet en Del Punkter, hvor det sproglige Udtryk efter Støn kunde forbedres, og dette have vi bestræbt os for paa de Punkter, vi have fundet, i de Endringsforslag, som vi have stillet. Dette vil dog, naar man overskuer det hele, vise sig at være forholdsvis lidet, og jeg kan tilføje, at det er ikke gjort uden Omhu, men at det er efter en meget minutøs og fra flere Sider udført Gennemgang af Lovforslaget, at vi dog kun have fundet disse sproglige Rettelser at gøre i Forslaget. Jeg siger, det er fra flere Sider, thi jeg bør her nævne, at ikke blot jeg, der som Ordfører var pligtig til at gøre det, men ogsaa det ærede 5te Medlem

for 1ste Kredts (Det. Hansen) har underkastet Sagen en meget omhyggelig Behandling, og at det altsaa saa at sige kan siges at være ligesom et sælles Resultat, at der ikke er kommet mere ud af det, hvad jeg betragter som meget heldigt.

Naar jeg nu skal gennemgaa de enkelte Endringsforslag, tror jeg, at jeg kan fatte mig kort, thi det store Antal af dem er, som jeg lige bemærkede, Endringer af formel og redaktionel Art, som i Virkeligheden ikke behøve nogen Forklaring. Saaledes som de ere fremstillede, giver det sig af sig selv i de allersleste Tilfælde, uden at nogen yderligere Begrundelse turde være nødvendig. Det er derfor kun de mere fremtrædende og vigtigere Endringsforslag, jeg skal tillade mig at udtale mig om.

Det første Afsnit af Lovforslaget handler om Forfatterretten og derunder igen første Kapitel om Forfatterrettens Stiftelse, Indhold og Genstand. Her slutte vi os til de Hovedsætninger, som ere udtalte, og navnlig gælder dette om den vigtige nye Regel om Eneret til Oversættelse for et begrænset Tidrum: 10 Aar, et Punkt, hvor man maa tage sit Parti, om man vil slutte sig dertil eller ikke, og hvor det for os navnlig har gældt, at enhver Tvivl maatte træde tilbage lige over for det, at der virkelig er Spørgsmaal om et i den hele civiliserede Verden almindeligt Krav. Der er i Virkeligheden i dette Kapitel af Udvalget som Helhed kun stillet sproglige Rettelser, tydeliggørende og rettende Smaaejls, som man har fundet. Der er tillige her i dette Kapitel et af de saa Steder, hvor der ikke er opnaaet fuldstændig Enighed i Udvalget. Det er ved § 6, hvor et Mindretal har foreslaaet en Tilføjeelse ved Siden af den Regel, som deri indeholdes for dramatisk-musikalske Værker og visse andre Musikværker, nemlig at Reglen i § 5 om, at flere Forfatters Sameje og Herredømme over Forfatterretten hos begge er gjort anvendelig paa Komponisten og Forfatteren til Teksten. Denne Regel har Mindretallet foreslaaet skulde anvendes ligeledes paa Værker, der ere frembragte ved Samvirken mellem Forfattere og Kunstnere, altsaa illustrerede Værker. Det have de øvrige Udvalgsmedlemmer ikke sluttet sig til, vi have fundet, at der ikke var en saadan tæt Forening mellem Tekst og Illustrationer som mellem Tekst og Komposition, at der var tilstrækkelig Grund til at give de to Samarbejdere her en anden og yderligere Ret end den, der tilkommer dem som Herrer over hver sin Del af Værket. Betænkningen vilde særlig ligge i, at denne Regel i § 5 skulde gøres anvendelig paa de illustrerede Værker, saa at,